

Modum menighetsblad

NR. 1/2002 · ÅRGANG 71

TEMA:

De eldre i menigheten

Hyggelig på eldretreff

Framtida for Vestre Spone

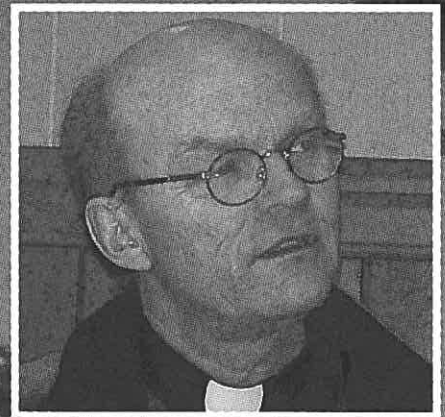
Solveig Formo Eriksen

Trives i Åmot kirke

Solveig Nordset

Fant Jesus gjennom buddhisme

Kjell Bjørka

Modum prestegjeld**Modum kirkekontor**

Kapellvn., 3340 Åmot
Kontortid 9-14
Tlf. 32 78 32 30, fax 32 78 40 24
E-post: kirkekontor@modumkirke.no

Kontor for heltidskirketjener

Heggen, 3370 Vikersund
Man.-fre. 7-7.30, tlf. 32 78 76 89
Man.-fre. 7-15, mobil tlf. 915 49 379
Fax 32 78 76 31

Kirkegårdskontor

Rådhuset, 3370 Vikersund
Man.-fre. 7.30-15
Tlf. 32 78 94 05, 32 78 94 07
Fax 32 78 94 01

Åmot kirke v/daglig leder

Kapellvn., 3340 Åmot
Tlf. 32 78 32 39, fax 32 78 40 24

Stillinger**Sokneprest Jon Mamen**

Heggen, 3370 Vikersund
Tlf. 32 78 70 17

Kapellan Runar Liodden

Doktorveien 9, 3340 Åmot
Tlf. 32 78 73 08

Menighetsprest Per Arne Dahl

Skinstadveien, 3370 Vikersund
tlf. og fax 32 78 79 01

Kateket Arild Løvik

Lerkevn. 2, 3370 Vikersund
Tlf. 32 78 75 55, mobil tlf. 934 23 754

Soknediakon Britt Dahl

Stadionvn. 1, 3340 Åmot
Tlf. 32 78 56 47

Diakon Inger Tørto

Hæreberget 9, 3330 Skotselv
Tlf. 32 75 63 55

Organist Knut J. Johnsen

Ø. Louisenbergvei, 3340 Åmot
Tlf. 32 78 45 86

Organist Stian Tveit

Kvartsveien, 3340 Åmot
Tlf. 980 77 117

Kirketjener Gunnar M. Stenbro

Ospveien 1, 3340 Åmot
Tlf. 32 78 47 93

Kirkeverge Harald Kvaase

Otervn. 11, 3370 Vikersund
Tlf. 32 78 41 21

Kontorfullm. Ruth Flaglien

Engvn., 3370 Vikersund
Tlf. 32 78 78 12

Menighetssekr. Lise Wold Kleven

Nymoen, 3340 Åmot
Tlf. 32 78 54 77

Daglig leder Åmot krk. Trine-Lise Ruud

Ø. Skalstadvei 20, 3340 Åmot
Tlf. 32 78 47 27

Menighetsråd**Heggen**

Leder Betzy Tøien
Myrav., 3360 Geithus
Tlf. 32 78 01 90

Nykirke

Leder Arne Høibakk
Refsalvn., 3340 Åmot
Tlf. 32 78 41 30

Snarum

Leder Roar Bottolfs
Sysle, 3370 Vikersund
Tlf. 32 78 38 50

Oppnevning av menighetsutvalg

Modum menighetsråd hadde sitt første møte 16. januar 2002. Første saken som ble behandlet var oppnevning av personer til menighetsrådsvalg i Modum.

Skal ordningen med ett menighetsråd i Modum virke etter hensikten, må menighetsutvalgene fungere. Menighetsutvalgene skal ha mulighet til å komme med tiltak og å gjennomføre disse lokalt. Aktivitetsnivået lokalt er avhengig av hvordan menighetsutvalgene velger å arbeide.

Det er utvalgene selv som bestemmer om det enkelte medlem skal sitte i ett eller to år. Utvalgene består av 3-5 personer; eventuelt flere der det er ønskelig.

Pr. idag mangler det personer i enkelte utvalg. Disse vil bli oppnevnt i menighetsrådets neste møte 13. februar.

Her er utvalgene med oppnevnte medlemmer:

Nykirke menighetsutvalg:

Odd Ø. Hovde, Guri Jensen, Kjetil Ruud, Åse Berit Hoffart og Per Ole Buxrud

Vestre Spone menighetsutvalg:

Solveig Formo Eriksen (2 år), Oddbjørg Hellerud (1 år), Kari Stave Nygård (2 år), Audun Eriksen (2 år) og Ingar Hellerud (1 år)

Snarum menighetsutvalg:

Dag Stensby (1 år), Aina Svendsby (1 år), Jorunn Asbjørnhus (2 år) og Kristian Saastad (2 år).

Heggen menighetsutvalg:

Betzy Tøien, Aslaug Jahren og Kirsten Sønsteby.

Gulsrud menighetsutvalg:

Mads Askerud, Tormod Scheen og Anne Berit Langeland.

Rud menighetsutvalg:

Edel Weum, Magnhild Eggen, Torhild Grøterud.

Modum menighetsråd og kirkestaben vil være støttespillere for menighetsutvalgene. På vegne av menighetsrådet ønskes menighetsutvalgene lykke til med arbeidet framover!

Kirkevergen

Modum menighetsblad

Utgiver

Menighetsrådene i Modum

Utkommer

6 nummer årlig

Redaktør

Eli Bondlid Sund
Kløftefoss, Vikersund
tlf. 32 78 80 44 / 990 45 859

Regnskap og annonse

Henv. kirkekontoret

Bankgiro

2270 07 77883

Frivillig kontingent:

Kr. 90,-

Trykk

Caspersens Trykkeri AS,
opplag 5400

Solveig Formo Eriksen

– leder av utvalget og medlem i Modum menighetsråd

Tanker om framtida for menigheten på Vestre Spone

Solveig Formo Eriksen er leder av Vestre Spone menighetsutvalg og medlem av det nye Modum Menighetsråd. Vi spurte henne hvordan hennes menighetsutvalg har fungert og hvilke oppgaver de prioriterer. En modell for andre? Hva vil de satse på?

• Eli Bondlid Sund

- Vi har hatt vårt eget utvalg i flere år, men jeg vet ikke om vi er noen god modell, begynte Solveig Formo Eriksen da Menighetsbladet ringte henne en sen kveld.

Blir positivt

Vestre Spone menighetsutvalg synes på mange måter det er positivt at de ikke lenger er under Snarum.

- Da vi var under Snarum menighetsråd, savnet vi opplysninger og dialog begge veier. Vi fikk referater fra menighetsrådsmøter, men hadde ingen annen forbindelse. Vi følte i blant at bestemmelser er tatt over hodet på oss. Vi har savnet å bli tatt med på råd om ting som angår oss direkte. Vi fikk ikke verken være med eller høre om befaringer eller hva som skjedde, sier Solveig om den tida som nå er forbi. Heretter blir menighetsutvalget på Vestre Spone mer sin egen sjef, selv om de blir under det nye rådet. Men da stiller de tross alt likt med utvalgene i alle de andre kirkene i Modum. Det føles bedre.

Fire ildsjeler

Foruten leder Solveig Formo Eriksen, sitter Kari Stave Nygård, Torgunn Strøm Weum og Oddbjørg R. Helle-rud i Vestre Spone menighetsutvalg. Arbeidsoppgavene har vært flere.

- En dame testamenterte mye penger. Hennes gravsted har vi i oppgave å pynte. I tillegg har vi kirkekaffe og ting som samler folk. Vi har vane når vi presenterer nye konfirmanter alltid å ha kirkekaffe etterpå. Og på våren har vi kirkekaffe, enten ute eller inne, etter gudstjenesten. Men vi har egentlig følt oss usikre på hva vi kunne gjøre, fordi vi har vært under rådet på Snarum, sier Formo Eriksen. Det var enklere før da utvalget hadde sitt eget regnskap. En gang på 80-tallet minnes hun det ble bestemt på et årsmøte å ha et utvalg, der en var leder og resten bare medlemmer. Før var det fullt styre, men det ble vanskelig å få nok folk til å ta verv.

Medlem i nye rådet

Solveig Formo Eriksen er også medlem av det nye Modum menighetsråd og den eneste representanten

fra Vestre Spone.

- Det ble sagt på et møte at det var ønskelig med tilknytning mellom rådet og utvalgene, men ikke at det skulle være automatikk i å måtte være medlem begge steder, sier Solveig. Hun vil gjerne sitte ett år til i utvalget på Vestre Spone for å knytte forbindelsen til rådet.

- Vi sitter i to år i utvalget, men skifter ikke alle på en gang. Før jeg

ble leder av utvalget, var jeg sekretær. Da var Eva Tanberg leder, opplyser hun.

Tanker for gudstjenestene?

Å opprettholde aktiviteten i lokalsamfunnet i tilknytning til kirka blir en viktig oppgave.

- Kanskje kunne gudstjenestene legges opp på en annen måte. Nå er jo gudstjenesteplanen lagt, men ønsket kunne være flere gudstjenester på ettermiddagen og kvelden. Vi har hatt to ettermiddagsgudstjenester. Da er det noen flere som møter, og vi passer på å gjøre litt ekstra, fortsetter lederen. Hun synes Snarum er et godt eksempel for å finne på originale og annerledes arrangementer.

Flere i kirka?

- Hva tror du er årsaken til at få går til gudstjeneste?

- Jeg tror det er to ting. Det ene er at det er flaut. «Da er du kristen», sier folk. Jeg får frysninger, sier Solveig. Hun merker tendensen særlig blant folk i 20–30-årsalderen. Hun merket at folk lurte på hva som hadde skjedd med henne siden hun ble med i utvalget.

- I enkelte kretser er det å være «kristen» et skjellsord. Jeg jobber i skolen og hører det blant unger og foreldre. Ungene sier at dette tror vi ikke på. Men enkelte synes det er koselig i kirken og kunne tenke seg å gå oftere, mener Eriksen.

- Derfor må de som går i kirken, heve seg over dem som ser rart på deg, legger hun til.

Prest som fenger

Solveig tror også det er litt avhengig av hvem som er prest.

- Hvorfor gå å høre det samme gamle, sier noen folk.

- Best er det hvis presten får kontakt, ikke prater over hodet på folk og tåler at ungene rører seg. La ungene krype under benkeradene! Det er bedre at folk tar ungene med og kommer enn at kirken står tom, mener Solveig.

- Mange er vel på jobb hele uka og synes det er godt å slappe av på søndag?

- Ja, mange er opptatt, derfor blir det å prioritere, og det som er minst interessant blir nedprioritert, svarer

hun. For et par år siden kom Solveig Formo Eriksen med et forslag som andre mente ikke ville slå an.

- Jeg ville kombinere flere ting. Snarum har jo vært flinke til det. Jeg tenker på friluftsgudstjeneste med grilling ved Butjenn, natursti i skogen - og ha gudstjenesten ved et vann om sommeren ville ikke være dumt, fortsetter hun.

Vellykket adventsgudstjeneste

Gudstjenesten 1. søndag i advent ble ekstra vellykket på Vestre Spone i år. Solveig ble oppringt av prest Kjell Bjørka om å koke kaffe. Men så var det julegrantenning på Jelstad, det passet ikke. Så kom den geniale ideen: Gudstjenesten ble flyttet til Gimle. Det ble gudstjeneste med «ønskekonsert», man kunne synge det man ville, kirkekaffe og så fortsatte arrangementet som adventsfest.

Samarbeid lag og foreninger

Solveig Formo Eriksen synes det ville være flott at alle gode krefter på Vestre Spone samarbeidet.

- Jeg er leder av et foreldrelag, som overlevde da skolen vår ble sentralisert og lagt ned. En tid hadde vi aktivitet for unger fra Buskerud krets hver 14. dag. Vi hadde diskotek og det kom mellom 70 og 75 unger. Det stoppet fordi for få foreldre kom for å hjelpe til og vi turte ikke å ha ansvaret for så mange unger. Foreldrelaget står fortsatt på papiret. Jeg er villig til å ta det opp igjen, hvis folk er villige til å jobbe. Jeg tror foreldrene like greit kunne la ungene være med på noe i nærmiljøet som å kjøre de langt av sted, sier Formo Eriksen. På Vestre Spone har de også bondekvinnelag, Vestre Spone IF, Jelstad juletrelag og ildsjelene rundt Gimle. Alle spilte på lag under gudstjenesten på Gimle, og Åmot jente og guttekorps spilte gratis. Det håper hun blir tradisjon. I sistnevnte korps er Solveig Formo Eriksen også leder for driften, ektemannen Audun er leder av styret. Hun er med andre ord leder av tre lag.

- Sliten?

- Jo, jeg jobber som lærervikar til daglig i nesten full jobb. Det gir utslag i blant. Men jeg synes det er moro - det er drivkraften, for hva

skulle jeg ellers gjøre 17. mai hvis det ikke var korpset, sier hun engasjert.

Barnarbeid i kirka?

- Jeg har ikke tenkt så mye på det ennå, men har vanskelig for å tro det er noe å satse på her med det første. Skal man få folk i kirka, må man først «omvende» foreldrene som så tar ungene med. Slik er det også i korpset - skal vi få noen med, må vi ta tak i foreldrene først. Dessuten er det gospel og barnemisjon andre steder i Modum og korte avstander å kjøre. Da vil jeg heller motivere folk til å møte i kirka, ta med seg ungene og få vekk den negative tendensen. Tror det er viktig å ikke gape over for mange ting for å vise at nå klarer vi oss selv - viktigere er det å trekke med seg folk. Gudstjenesteplanen ønsker jeg å påvirke i vår sammenheng. Vi har hatt salmekveld som ble koselig. Det var lørdagen med menighetsrådsvalg - en del kom og mange stemte. Nå har jeg gitt et bilde av hva Vestre Spone menighetsutvalg jobber med og de tanker jeg har. Tror ikke vi eger oss som modell for andre. Vi er så små i forhold til andre menighetsutvalg, avslutter Solveig Eriksen Formo.

Menighetsrådenes årsmøter

Selv om menighetsrådsperioden er over, må tidligere års arbeid slutføres. Det vil bli tre menighetens årsmøter i år som en overgangsordning mot ett sokn. Årsmøtene holdes i tilknytning til gudstjenestene.

Årsmøtene holdes slik:

For Nykirke 17. mars i Åmot kirke
For Heggen 10. mars i Heggen krk.
For Snarum 3. mars i Snarum kirke

Enger misjonsforening:

140 års viktig misjonshistorie

Den 21. mars 1862 ble Enger misjonsforening på Åmot stiftet. Den var en av de første av i alt 3.500 misjonsforeningene i Norge på 1800-tallet, noe som var et resultat av Gustava Kiellands innsats, en viktig del av Det norske misjonsselskaps inntekt og en viktig del av kvinnefrigjøringen i Norge.

• Av: Eli Bondlid Sund
tekst og foto

Det som er spesielt med foreningen på Åmot er at medlemskapet arves; fra mormor, mor til datter. Lenge unge holder de seg også, medlemmene i foreningen. For ser man på festkomiteen som ble opprettet da Enger misjonsforening feiret sitt 100-årsjubileum, var noen av de samme til stede som under 140-årsfeiringen i Åmot kirke nylig.

Gustava Kielland

Diakon Britt Dahl har satt seg inn i misjonsforeningenes historie i Norge. Det er Gustava Kielland som er kvinnen bak bevegelsen. Gustava ble født i Kongsberg i 1800, syv år gammel flyttet hun til Drammen og i 1812 dro hun til Stavanger. Da faren døde, kom hun tilbake til Drammen. Men som 20-åring dro hun til Finnøy i Boknfjorden, i følge de opplysninger Britt Dahl har funnet. Gustava Kielland var i 1840 på et stort misjonsmøte i Lyngdal sammen med sin mann Gabriel. Hun bar på et kall om å stifte misjonsforeninger som kunne sende ut hjelp. I Lyngdal traff hun Gunhild Oftebro. Britt Dahl og Liv Therkelsen hadde en dramatisering om hvordan de to realiserte planene.

3.500 foreninger

- På slutten av 1800-tallet var det tre og et halvt tusen misjonsforeninger i Norge, som var frukten av de to kvinnes innsats. I hver skolekrets var det en kvinneforening. Dette var en del av kvinnefrigjøringen i Nor-

Ildsjeleer i Enger misjonsforening: Marit Nævra (f.v), Gro Skjærstad Eilertsen, Britt Dahl, Gunhild Fidjestøl, Solveig Nordset, Kjellfrid Tronsen (formann i festkomiteen) og Helga Bårud.

ge rundt århundreskiftet, mener Britt Dahl. Det viser seg at en betydelig prosent av Det norske misjonsselskaps inntekter skrev seg fra misjonsforeningene. I Modum var det mange foreninger: Nykirke (1861), Vikersund (1863), Snarum (1869), Vestre Spone (1875), Stalsberg (1982), Askerud (1987), Fure (1888), Geithus (1889), Hole og Bakke på Simostranda (1890), Granstad (1902), Simostranda (1915) og i tillegg har Britt Dahl notert ned foreninger på Nyfoss, Strandgata og på Drolsum. Det blir 16 foreninger. Tre eksisterer fortsatt, og det er Vikersund, Geithus og Enger. Representanter fra alle de tre foreningene var til stede under jubileet.

Lenge unge

Marie Buxrud begynte å skrive litt om historikken til Enger misjonsforening under 100-årsjubileet i 1962, men mye har gått tapt. Flere av dem som var til stede da, var like aktive

under 140-årsjubileet nå. Slik som Kari Therkelsen, Margareth Nilsen, Helga Bårud og Kjellfrid Tronsen. - Hvordan blir 150-årsjubileet, smilte Britt Dahl.

Jubileumsfesten hadde flere gjester. Sysle blandakor sørget for sang, dirigent var Eldar Steen og pianist Marit Nævra. Nils Henry Wickmann spilte trompet. Taler var Reidun Weberg Andersen fra NMS. Kristin Nordset var tilstede sammen med en misjonsrepresentant fra Etiopia.

Viktig misjonshistorie

- Gratulerer med dagen. 140 år er mange år, mange misjonsmøter i all slags vær og tunge tider. Mye av misjonens historie faller sammen med de åra. I 1860-åra var misjonsmøtene det eneste kirkelige utenom gudstjenestene. Da begynte også en vekkelsestid i Norge. Man rettet oppmerksomheten utover landets grenser. Det var en åndelig nød i

folk; «uten Gud, uten håp». I 1850 ble den første døpt i Sør-Afrika, i 1861 ble Madagaskar gjenåpnet for misjon etter de store forfølgelser. «Komme ditt rike», eller «la ditt rike komme» var NMS sitt første tema. Det samme er årstema når NMS har sin generalforsamling i Skien i år. Det er flere jubileer i år. Det er 100 år siden NMS startet i Kina..., opplyste Reidun Weberg Andersen

Misjonstidende fra 1861

Gjennom årene har jubilaranten Enger misjonsforening betydd en del i den store sammenheng for NMS. Britt Dahl hadde fått låne to bøker, fra 1861 og 1862, med Misjonstidende innbundet. Der står det at fra Modum ble det sendt penger til Stavanger allerede i 1845. På gotisk står det summen Nykirke forening sendte og hvor mye Søren Engebret Hulbacks slektninger har gitt. I dag

deler Britt Dahl og Solveig Nordset på lederansvaret for Enger misjonsforening. Nevnes bør også at i Modums nabokommune Krødsherad var det misjonsforening. Under ledelse av den kjente sokneprest Jørgen Moe ble det sendt et heklet teppe, en mannsskjorte, løper, fem par blå strømper, barnesokker av ull og ullvanter..., står det i Misjonstidende fra 1861.

Representanter fra tre gjenværende av i alt 16 misjonsforeninger i Modum: Kari Ruud (kasserer i Geithus) f.v, Britt Dahl (leder i Enger), Margit Torseth (kontaktperson for Vikersund) og Solveig Nordset (leder i Enger).

Brød for verden-aksjonen 19. mars

Den 19. mars håper bøssebærere fra Kirkens Nødhjelp å bli tatt godt i mot når de kommer på dørene. I år går pengene til innsamling for vann i Øst-Afrika. I Øst-Afrika lider 118 milliner mennesker under kronisk vannmangel. Mangel på vann fører også til konflikter og er derfor en dobbel trussel for menneskenes rett til liv.

Kirkens Nødhjelps arbeid bidrar til at befolkningen selv kan etablere og opprettholde varige og livsviktige vannkilder.

Du kan også gi 100,- kroner ved å ringe 820 43 033 eller benytte giro 110 (1594 22 87493).

Tema: de eldre

Varmt og sosialt eldretreff på Røstvang

Det er 14 minusgrader ute. Men inne på Røstvang på Sysle er det godt og varmt, blomster på bordet og ferdige matfat. Fra alle kanter av Snarum menighet finner eldre veien til eldretreffet.

• Eli Bondlid Sund

Britt Dahl, diakon og ivrig pådriver for eldretreffene, plukker opp fint pyntede damer langs veien mot Røstvang. De har roser i kinnene de spreke damene vi passerer. I full fart på sparken har de kurs for eldretreffet.

Ring til Aase!

Aase Saastad er fast sjåfør og kjører eldre helt fra Kløtgefoss. .

- Ring meg om du ikke har skyss, oppfordrer Aase de eldre som sitter hjemme og har lyst til å være med på eldretreffet. Om du ikke kjører eller har skyss, er det ingen hindring. Selv om frosten knaker utenfor er det godt og varmt i veslesalen på Røstvang. Det er levende lys, granbar og primula på langbordet. På kjøkkenet er det fat med nysmurte smørbrød og kaker. Det dufter nykokt kaffe.

Aktiv komite

- Vi er en komite på fire; meg, Valborg Hovde, Gunnbjørg Saastad og Kirsti Hovde som ordner til, sier Ingebjørg Hovde. Damene synes dette er trivelig. Andre torsdagen i hver måned er det treff, på Røstvang i januar og februar - i mars er det hjemme hos Valborg, og i april er treffet på Kløtgefoss samfunnshus. Og sist i mai er det sommertur. - Og skyss blir ordnet. Britt tar med noen og Aase Saastad noen.

Britt Dahl (f.v) sammen med komiteen: Kristi Hovde, Ingebjørg Hovde, Gunnbjørg Saastad og Valborg Hovde.

Så hvis folk har lyst og ikke har skyss, si fra til oss eller Britt, oppfordrer Ingebjørg. Så er det poengtert en gang til.

15-20 på treff

Ingebjørg Hovde forteller at mellom 15 og 20 er med på treffene. Også komiteen synes dette er trivelig. Det er lagt vekt på det sosiale.

- Folk hygger seg og spiser formiddagsmat her. Mens vi ordner det praktiske, tar Britt seg av programmet. Vi har både kåseri, andakt og i blant konkurranser, legger Ingebjørg til. Invitasjonen til dette eldretreffet går ut til hele Snarum menighet.

Fra India til Sysle

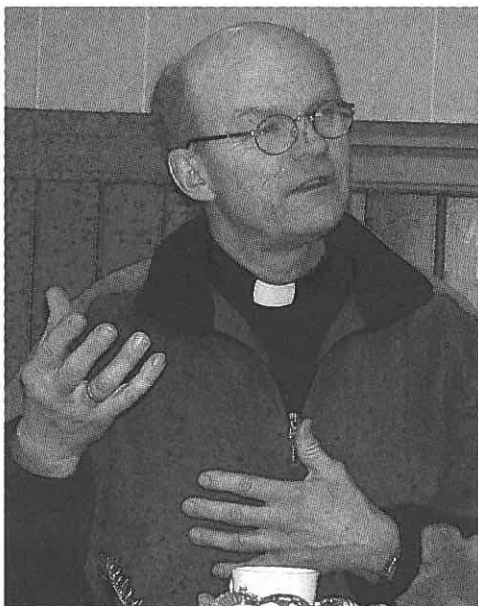
- Her er det trivelig og et godt gjennomarbeidet opplegg, sier Britt Dahl og roser komiteen. Hun ønsker velkommen til Kjell Bjørka. Etter endt tid som vikarprest, drar han til Ål. Nå skal de eldre få anledning til å bli litt mer kjent med ham. Leif Skøien er også på eldretreffet. Han har med seg både fele og gitar.

Britt Dahl tar en velkomstsang til Karen Holthe og Gudrun Olander

De eldre setter pris på å prate sammen og hygge seg med god mat.

Vikarprest Kjell Bjørka fortalte om da han dro til India og oppsøkte Buddhismen.

- Og så skal jeg hilse fra Tormod Moviken, som begynner som vikarprest og har lovet å bli med på eldretreffene, sier Britt. Hun har planlagt å intervju Kjell Bjørka om hans «privatliv». I den kristne riksavisa Norge Idag hadde undertegnede to helsiders portrett med Bjørka som utdannet seg til prest da han hadde passert 50 år. Men i sine yngre dager søkte han etter sannheten i buddhismen, hyret på en båt og «skrelt poteter til India», hvor han oppsøkte munkene og klostrene. Men fant da at sannheten var i kristendommen.

14. februar neste gang

Det ble et svært så engasjerende

eldretreff på Røstvang denne gang. Leif Skøien sang og spilte. Og til slutt ble det som i gamle dager; «de spør vi presten om». Frimodig stilte de framførte spørsmål om tro og tvil til presten.

Neste eldretreff på Sysle blir 14 februar. Da vil Målfrid Brandsegg ha et spennende, lærerikt og engasjerende foredrag. Hun vil ta med lysbilder fra den gang hun var lærer i Nord-Sambia, et fattig land i Nord-Afrika. Hun har også jobbet på et barnesykehus i en flyktningeleir utenfor Kairo. For innsatser fikk hun en tre-ukers tur til Israel.

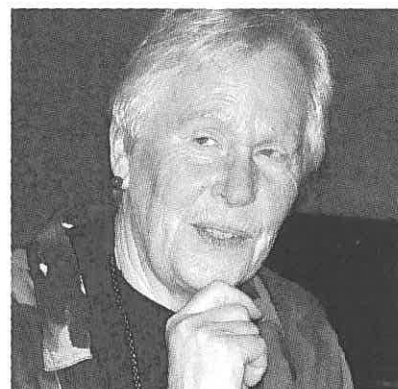
- Målfrid har også lovet å ta med langeleiken og spille. Og så kommer Tormod Moviken, lover Britt Dahl.

Eldretreffet i Åmot kirke:

Minikonsert med Enger-elever hver gang

Det var femte og siste gang disse elevene fra Enger skole underholdt på eldretreffet.

Helga Utne forteller at komiteen møter opp klokken åtte om morgenen for å smøre matfat til eldretreffet.

Det var femte gang og siste gang elevene i 7. klasse underholdt på det første treffet etter nyttår. Andre treff kommer yngre klassetrinn for å synges på det populære treffet. - Rundt 60-70 eldre pleier å være med på Eldres Hyggestund i Åmot kirke, forteller Helga Utne.

• Eli Bondlid Sund

Nylig hadde elevene julespill i Åmot kirke. Smakebiter derfra tok de i reprise til stor glede for de framførte på Eldres Hyggestund. Og så vanket det boller og brus som en takk.

Opptre hver gang

Helga Utne kan fortelle at Kari

Therkelsen er den faste kontaktperson mellom eldretreffet og Enger skole. På hvert treff kommer det en klasse og synger, alt fra 1-7. klasse.

- Ellers på treffene er det årsalg og trekning. Og så synger vi mye fra sangboka, en slags ønskekonsert. Og så har vi en deltager på eldretreffet som er flink til å lese og det er Margit Hermansen, fortsetter Utne.

Seks brød

Med seg i komiteen har hun Marit Nævra, Hildur Fossen, Kari Therkelsen, Margareth Nilsen, Kjellfrid Trondsen og Gunhild Fidjestøl. En gang i måneden er det treff i Åmot kirke.

- Da begynner vi å smøre mat klokken åtte om morgenen, forteller Utne. Litt av en jobb når så mange

kommer. I alt skjærer de opp seks brød, og så er det kaker i tillegg. På første treffet etter nyttår var Helga Utne leder.

- Men vi bytter på, så det sirkulerer litt, sier hun. En god andakthører med. Denne gang var det Berit Okkenhaug, instituttprest for Institutt for sjelesorg.

- Jeg er litt rundt, men ikke så ofte. Synes det er trivelig, sier Okkenhaug til Menighetsbladet.

Mye sosialt og tid til å prate sammen hører med på eldretreffene. Litt ekstra står på programmet i blant.

- På siste treffet før sommeren har vi alltid middag og bløtkake. Og før jul har vi ekstra godt pålegg, frister Helga Utne. For i Åmot kirke er det plass til mange flere på eldretreffet.

Kirken satser friskt på institusjonene

På et møte i høst, hvor Jon Mamen, Runar Liodden, Inger Tørto, Britt Dahl, Kjell Bjørka, Stian Tveit og Knut Johnsen var til stede.

– Vi diskuterte administrasjon av andaktene på institusjonene nå som Steinar Sund ikke lenger har ansvaret. Jon Mamen har ordnet dette siste året.

Vi diskuterte også andre muligheter for vårt samarbeid med institusjonene.

Vi var også inne på tanken om presten i Snarum i fremtiden skal ha en spesiell oppgave i forhold til institusjonene, forteller Britt Dahl.

Vår kontakt pr. i dag:

- Vikersund Bo-og Dagsenter:
Andakt v/prest 2. hver tirsdag kl. 11,30.
Heggen diakoniutvalg fest 1g. pr. halvår.
- Geithus Bo- og Dagsenter:
Andakt v/prest 2. hver onsdag kl. 10,30.
Heggen diakoniutvalg fest 1g.pr. halvår.

- Modumheimen:
Andakt v/prest hver torsdag kl. 16.
Solveig Nordset har allsang-time hver tirsdag kl. 10–11.
Nykirke diakoniutvalg samler Bokollektivet 1. g. pr. mnd.
- Øståsen hjem for eldre:
Andakt v/prest 1. g.pr. mnd.
Heggen diakoniutvalg besøker 1. g.pr. mnd.
- Ødegården rek.hjem:
Andakt hver 14. dag v/prest.
- BRS:
Vandring i miljøet kl. 10–11.30 og andakt hver 2. torsdag v/diakonen.
- Frydenberg:
Her er vi hjertelig velkommen.
- Vikersund Bad:
Her regener vi også med å være hjertelig velkommen.

Britt

Møteplan for eldres hyggestund ????

Åmot:

Mandager kl. 10.30
18. februar, 18. mars, 15. april,
13. mai og 17. juni.

Menighetscenteret:

Tirsdager kl. 11
19. februar, 19. mars, 16. april,
21. mai og 18. juni (tur).

Varaann:

Onsdager kl. 10.30
13. februar, 13. mars, 10. april,
8. mai og 12. juni (tur).

Gimle:

Onsdager kl. 11.30
6. februar, 6. mars, 17. april og
29. mai (tur).

Snarum:

Torsdager kl. 11.30
14. februar, 14. mars, 11. april og
13. juni (tur).

Mange av de enslige føler seg glemt

Mange av de eldre i samfunnet er enslige kvinner. De enslige i samfunnet føler seg glemt. Det er samfunnets og kirkens store framtidige utfordring. Det viser en undersøkelse gjort ved Institutt for sjelesorg for en tid tilbake.

• Eli Bondlid Sund

I et temanummer om de eldre er det nyttig også å ta med litt om de ensliges kår i kirken. For det er slik at mange av de eldre også er enslige. Og mange av dem er også kvinner.

Det startet med at Kirkerådet tok kontakt med Institutt for sjelesorg. I mai 93 ble det arrangert en konferanse hvor de ensliges situasjon i kirken ble tatt opp.

På bakgrunn av en undersøkelse som pågikk ved Institutt for sjelesorg kunne man konkludere med at mange enslige føler seg glemt og oversett.

Antall enslige er sterkt økende. På bakgrunn av tall fra Statistisk sentralbyrå fra 1. januar 97 levde 45,6 prosent av den norske befolkning som enslige. Det viste seg i undersøkelsen at de enslige har det vanskeligst på typiske familierette-

de dager, slik som helger, høytidsdager, 17. mai, jul og påske. I sosiale sammenhenger blir de enslige satt utenfor. Det er oftest par og familier og familier som blir invitert.

- Konklusjonen er at det ligger en veldig stor utfordring i våre fellesskapsformer. I kirkelig sammenheng må det skje en holdningsendring. De enslige har en stor frihet og i den ligger det store muligheter som må utnyttes. Lokalt, særlig i Åmot kirke, ser vi hvordan de eldre og ofte de enslige bidrar med stor frivillig innsats.

Solveig Nordset (81):

Et rikt liv som kristen

Livskvalitet som eldre? Avhengig av helse, boforhold og tilhørighet til familie, venner og menighet? Et langt og rikt liv å se tilbake på? Den kristne troen?

Det var temaer Menighetsbladet tok opp en kald vintermorgen i et intervju med Solveig Nordset.

• Eli Bondlid Sund

- Jeg er omsluttet av en så stor omsorg her jeg bor, begynte Solveig Nordset da Menighetsbladets redaktør besøkte henne i den nye eldreleiligheten på Telesletta på

Åmot. Maken til naboer skal man lete lenge etter, mener hun og forteller om hvordan de pusser snøen av bilen hennes om morgenen og kom på besøk da de skjønnte at hun måtte være syk.

Tungt å flytte

Solveig Nordset har opplevd det mange eldre gjennomgår - å flytte. Det var den 1. mars i fjor Solveig flyttet fra «Halleluja-toppen» til leiligheten på Telesletta.

- Det var en overgang. Forferdelig! Trodde livet var slutt, forteller hun om en tung tilbakelagt prosess. I 30 år bodde hun på Hallelujatoppen. Huset hadde hun

og ektemannen Gunnar bygget. De hadde de lagt ned hele livet sammen. Det var som å flytte fra alle minnene. Og i januar skiftet Solveig et kneledd og fikk narkose hun ikke tålte. Så i begynnelsen i den nye leiligheten lå hun bare.

- Jeg bodde her en måned før jeg syntes det begynte å lysne, sier Nordset.

Depresjoner og ensomhet

Solveig tror at det med depresjon er noe mange eldre føler på.

- Jeg så ikke lyspunktet, sov mye. Det er deilig når livet er lysere. Etter ser man hvor godt man har det men først må man gjennom jan

merdalen..., mener hun.

Ensomhet er et problem for mange eldre?

- Klart man føler seg alene. Barna bor langt borte. Selv gjør man det beste ut av det. Jeg er nok litt bortskjemt, har bodd her lenge og har derfor mange venner. Og tenk bare på hva Åmot kirke har betydd..., svarer Solveig.

Frivillighetsgjengen

Solveigs kjære mann Gunnar døde ett år før Åmot kapell brant.

- Det ble et vakum-år. Trodde livet var slutt. I fjorten dager var jeg hos venner i Tyskland. Men etter to år sto den nye kirken ferdig. Livet mitt begynte på nytt, uttrykker hun. Solveig Nordset er en av den frivillige dugnadsgjengen på kirketorget. I alt er de rundt 50 frivillige, de fleste er pensjonister og «meget godt voksne». Denne oppgaven betyr mye for Solveig og de andre.

- Der føler man at man kan bruke liv, tid og krefter på artige oppgaver, slik som å guide i kirken, sier hun. Det å føle at man gjør en jobb, at det er bruk for en fortsatt, er noe som gir livet innhold.

- Da slipper man å tenke bare på seg selv, for da blir man bare kravfull, mener Solveig. Hun hevder at fellesskapet i kirken er medisin for mange, for da kommer man bort fra sin egen sirkel. Nordset mener at flere eldre bare har seg selv og sine egne ting å tenke på.

Spiller på Modumheimen

Musikk er en annen livsgnist i hverdagen for Solveig Nordset. Hver uke er hun på Modumheimen, spiller og synger en time.

- Jeg ser de som er deprimerte, de løfter hodet og begynner å synge de gamle sangene. Det er flott. Og hvor jeg enn er i Norge, må jeg hjem mandag. For hver tirsdag klokken ni må jeg til Modumheimen for å spille. Og så spiller jeg jo litt når jeg er i Åmot kirke, legger Solveig til og røper at hun også spiller på kirkeorgellet når det er ledig.

Familie betyr mye

- Jeg har jo fortsatt familie, selv om de bor langt borte. Er opptatt i bønn og omtanke for barn og barnebarn, sier Solveig, som har tre barn og ni

barnebarn. Minste barnebarnet er syv og eldste 22 år. Flere av dem er veldig musikalske og en er solist med egne konserter på trompet. Derfor har Solveig mye å glede seg over.

- Ett av barnebarna, som er konfirmant i år, var så flink til å skrive og ringe da Gunnar døde. Hun ringte meg om morgenen og spurte om jeg var lei meg eller glad, forteller Solveig. Om hun var trist, sa barnebarnet: Ikke vær lei deg! Jeg har tegnet en tegning med blåfarger til deg. Solveig har en hel kassett jenta har spilt inn. - Blir vel kunstner, mener en stolt bestemor.

Et rikt liv

Solveig Nordset har et rikt liv å se tilbake på. Særlig betydde årene ved sjømannskirken i Frankrike i 1948/49 mye.

- Jeg var der i ett år etter at jeg var ferdig utdannet lærer, forteller hun. Det var i etterdønningene etter krigen, da møtte hun mange spennende mennesker og skjebner.

- Opprinnelig er jeg fra Eina. Men gikk kristelig gymnas i Oslo, bodde på internatet på misjonsskolen for kvinner, fortsetter Solveig. I Oslo tok hun lærerutdanning, giftet seg i 1949 og kom til Odalen som lærer og prestekone. Hun og familien ble der i 12 år. På slutten av 50-åra ble hun og Gunnar rektor-folk på Viken Folkehøyskole, og ble der i syv år. Det var i 1967 de kom til Modum, hun som lærer på Enger skole - noe hun var i over 20 år.

Den kristne troen

Det å ha en kristen tro har vært Solveig Nordsets ankerpunkt i livet.

- Hele livet har tryggheten om å være Guds barn vært noe av det viktigste, selv om man forandrer seg står det fast. Jeg vokste opp under strenge forhold, men var heldigere enn andre. Mor og far hadde godt humør og sang mye. Følte det ikke som et stengsel å være kristen, sier Solveig. De fleste av oss møter motgang en eller flere ganger i livet.

- Hadde man ikke hatt noe å tro på da, hadde man vært på bar bunn. Man har alltid håpet om et evig liv. En veldig rikdom! Har aldri vært den tvangstrøya mange tror. Det er mye opp til deg selv hva du bruker

livet til. Samtidig ser jeg tilbake at livet har vært i ledetråd med høyere makter, understreker Nordset. Til slutt sier hun litt om tidsoppfatningen som endrer seg når man blir eldre. Tida går så fort. Innvendig kjenner man seg ikke eldre.

- Jeg skjønner ikke at jeg er så gammel, men kjenner jo at det ikke går så fort som før. For jeg liker jo fortsatt å være med på alt som er fort og gæli!

Fra California til Vestre Spone

Tone Ruud (24) fra Åmot studerer for tiden grafisk design i California.

- Jeg har to og et halvt år igjen av studiet, forteller hun. Synge er noe av det beste Tone vet. I en årrekke har hun vært med i Heggen gospel. Så mens hun er hjemme på juleferie, benytter hun anledningen til å være solist i kirken. Søndag sang hun både under gudstjenesten på Menighetssenteret og deretter på Vestre Spone. Organist Stian Tveit akkompagnerte solisten.

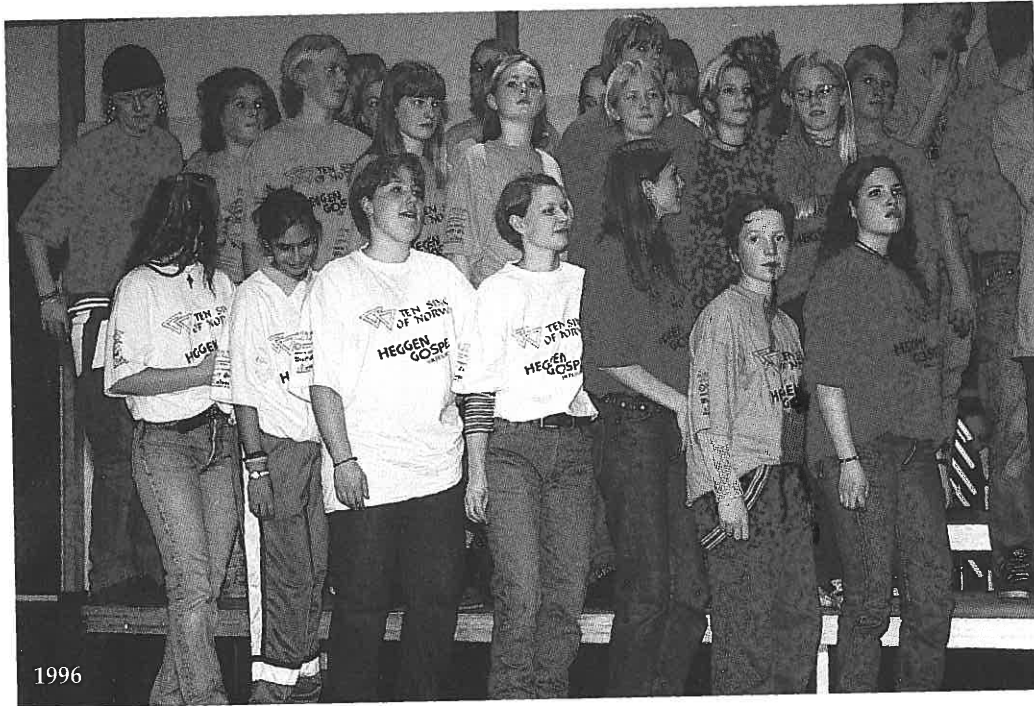
- Det har ennå ikke blitt noe sang i California. Håper det blir tid til å bli med i et kor der etter hvert, sier Tone. På Vestre Spone var Tormod Moviken prest. Det var seks år siden sist. Nå er han tilbake som prest i Modum og vil være vikar fram til sommeren.

(tekst og foto:
Eli Bondlid Sund og Tone Ruud)

Heggen gospel er 30 år!

Det er faktisk sant. Det er 30 år siden Heggen Gospel ble startet som Åmot Gospel i Åmot kapell. Jeg sitter for tiden og registrerer alle medlemmene gjennom disse årene – en utrolig mengde, egentlig; bare gå inn på vår

jubileumshjemmeside: www.lydmannen.no/heggengospel. Der finner du medlemsliste, billedkavalkade, sladrespalte, hjemmeside og mye mer. Bare gå inn på siden og se selv.

mange som blir med innen 15. mars. Påmelding skjer ved å gi beskjed til Øystein Albrigtsen (90548465) eller John Ove Andersen (90167215) eller Mie Høydal (90209684) eller Arild Løvik (32783230/32787555).

Du kan også melde deg på via vår hjemmeside: www.lydmannen.no/-heggengospel

Har du forresten noen bilder som kunne passe offentligheten?

Send dem til: Lydmannen, boks 82, 3370 Vikersund og de kommer med i billedkavalkaden. Glem ikke å notere hvilket år bildet er fra.

Så velkommen til fest. Til å treffe gamle venner igjen. Til å se nye medlemmer og inspirere dem.

Har du ennå ikke vært innom hjemmesiden? Det må du gjøre, det er det mye spennende å se.

Arild Løvik

30 år! Det skal feires

6. april i år er datoen. Vi begynner dagen med en gudstjeneste kl. 18.00 i Heggen kirke. Den er åpen for alle. Klokkene 20.00 begynner festen, og vi feirer i Åmot kirke. Da blir det mat, gamle og nye medlemmer er blitt utfordret til å komme med innslag, det blir god tid til å prate med hverandre og det blir kreative inn-

slag som virkelig skal skape glede og latter hos nye og gamle gospelmedlemmer.

Vi ber dere som leser dette, om å spre nyheten om jubileet til medlemmer dere kjenner. Ta kontakt med kjente kormedlemmer, spør gjerne om dere skal lage et innslag til festen. Og meld dere på. Pga av påsken ønsker vi gjerne å vite hvor

Heggen Gospel drar på turné i år også

Og igjen ønskes vi velkommen til Tyskland. Vi drar den 24. juni – og Arne og Helge Flattum er hovedsjåfører sammen med et par sjåfører til. Disse skal nok presenteres nærmere siden.

Koret skal ha konserter forskjellige steder rundt Untersontheim. Det blir besøk på gamle tomter, men noen nye skal også besøkes. Og for alle som er med for første gang blir jo faktisk alt nytt. Alle har mye å glede seg over.

En god kollega fra min tid som kateket i Nord-Norge tar imot oss i Antwerpen. Der skal vi besøke Sjømannskirken, synge, ha diverse utflukter m.m. Selve programmet utarbeides i sammen med styret i Heggen Gospel og de vil ta å bruke av sin tid i Untersontheim og Antwerpen til å ta imot oss. Uten disse hadde det ikke vært mulig å lage tur.

Jeg vil også benytte anledningen til å takke Heggen Gospel for inn-

satsen de gjorde julaften. Takk til dirigentene Lena Thon og Susann Margula og til Liv Anna Furne, Håkon Øien og Tore Hummelvo og Øystein Albrigtsen og mange flere for det arbeidet som gjøres for disse tenåringene.

Det sies at uten bilen stopper Norge, det er i hvert fall helt sikkert at uten frivillige ledere og inspiratører stopper tenaringsarbeidet. Tak til dere alle!

Arild Løvik

Avskjedsgudstjeneste for Steinar Sund

På en stjerneklar og bitende kald første nyttårsdag holdt kallskapellan Steinar Sund sin siste preken for sin menighet, prost og kirkestab. En fullsatt Snarum kirke sørget for en verdig avslutning for den populære kallskapellanen, som gleder seg til mer fridag sammen med familien.

• Tekst/foto:

Anne Merete Bottegård

I prekenen på Jesu navnedag la Sund særlig vekt på trygghet etter den 11. september.

- Jesus er vår trygge ankerfeste i en ellers urolig verden, forkynte Sund som startet med å lese dagens Bibel-tekst fra «Salmenes bok».

Steinar Sund blir av mange Snaringer karakterisert som folkepresten fremfor noen. I løpet av de 14 årene Sund har vært ansatt i Snarum menighet, har han forsøkt å trekke stadig nye grupper inn i kirken.

- Sund har på mange måter senket terskelen til kirken, ved å arrangere gudstjenester for ulike grupper. Spesielt kjent er vel motorsykkel- og friluftsgudstjenestene, forteller Ingebjørg Hovde. Hun berømmer også kallskapellanens iver etter å holde fast på gamle tradisjoner, slik som Olsokfeiring.

14 år i Snarum kirke

Etter 14 år i Snarum menighet starter en ny epoke for Steinar Sund. På nyåret begynner Sund i full stilling som systemansvarlig og datalærer ved Hønefoss Videregående skole. Omstillingsprosessen har foregått fortløpende i over to år, men forandringene blir ikke så store siden han fortsetter å bo på Snarum.

- Det er med vemodig og noe underlig å stå her i dag. I løpet av tiden på Modum har jeg deltatt i minst 650 gudstjenester og jeg har fått et godt og nært forhold til menigheten. Dette er en god menighet å være prest i, forteller Steinar Sund som fremhever det gode samarbeidet med i alt fire menighetsråd. Sund stadfester også at han ikke slutter helt som prest, men bare trekker seg litt mer tilbake.

Varme og nærhet

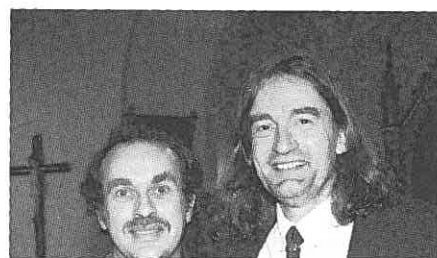
- Sund har i løpet av disse årene vist en utrolig varme og nærhet for folk som har vært i vanskelige situasjoner, uttaler nestleder i det gamle menighetsrådet Gerd Marit Ingvaldstad. Hun påpeker også at Sund har vært en av ildsjelene for å få musikken inn i gudstjenestene. Alt fra folkemusikk-kvelder til alternative musikkarter har gledet menigheten.

Avskjedsgavene og talene var mange fra både menighet og kirkestab. Roar Bottolfs, leder i det gamle menighetsrådet, overrakte et flott trefat fra hele Snarum menighet. Prost og alle Modum-prestene takket så Sund for hyggelig og lærerikt samarbeid gjennom 14 år.

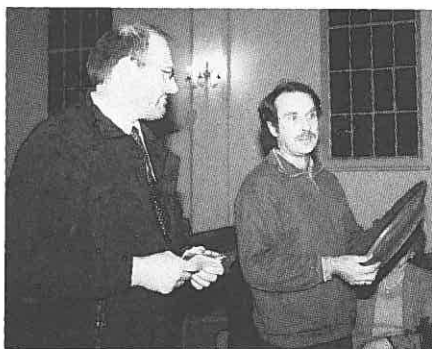
Etter gudstjenesten flokket store og små seg rundt den populære presten. Alle ville ha en del av han, og lykkeønskene strømmet på. Menigheten selv satte en lun og koselig ramme rundt det hele, ved å dekke til kirkekaffe inne i kirken. En rørt forsamling avsluttet kvelden med sjokoladecake og kaffe.

Steinar Sund holder en siste preken for menigheten.

Arild Løvik overrekker en gave på vegne av kirkestaben.

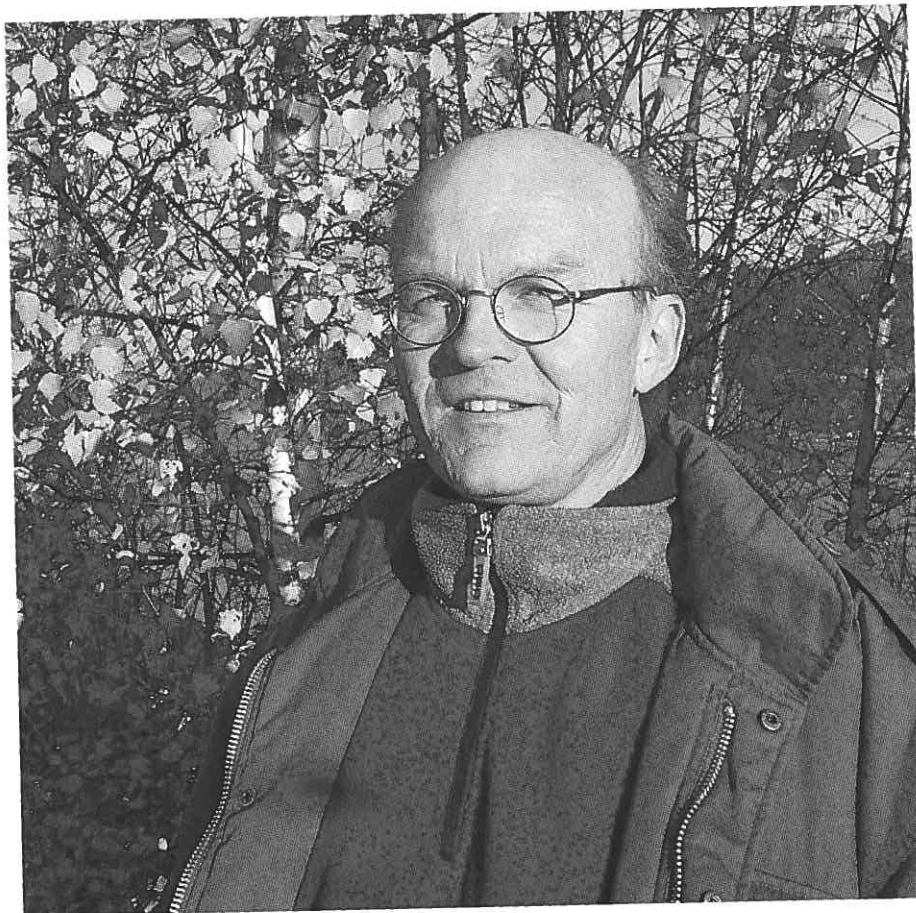
Leder i det gamle menighetsrådet Roar Bottolfs overrekker gaven fra Snarum menighet til Steinar Sund.

Steinar og Eli Bondlid Sund med barn og menighetsrådet.

Vikarprest Kjell Bjørka: «Ble prest som 50-åring»

Fant Jesus gjennom buddhismen

Kjell Bjørka henter inspirasjon til sine prekener under turer i skogen og på fjellet.

Da Kjell Bjørka var i begynnelsen av 20-åra, følte han en draging mot buddhismen. Han reiste til Østen, oppsøkte klostrene og fant Jesus.

– Jeg oppdaget der at kristendommen skiller seg sterkt fra andre religioner, ved at Gud kommer til oss og vil tilgi. Vi trenger ikke å streve for å få det til.

• Eli Bondlid Sund tekst og foto

Da Kjell Bjørka var 46 år hadde en spennende livs- og yrkeskarriere bak seg. - Jeg hadde fra før lærerskolen og agronomutdanning, grunnfag i psykologi og pedagogikk. Jeg begynte som rådgiver i ungdomsskolen i Brumunddal, hadde småbruk og drev med sau og storfe.

Etter noen år tok jeg pedagogisk embetseksamen, ble rektor ved Grenland Folkehøyskole. Og et par år var jeg forsker ved universiteter i England og Australia, oppsummerer Bjørka. Det er ti år siden han flyttet til Krødsherad. Han var lærer i grunnskolen der et par år. Og mens han jobbet som pedagogisk psykologisk rådgiver på Noresund, tok han spesialutdanning som familierapeut.

Ville bli prest

Og så brått en januardag i 95 fikk han den tanken at jeg ville bli prest.

- Dette hadde jeg god følelse for og gikk i gang med studiene med en gang, forteller han.

- *Har du vært en kristen hele livet?*

- Nei, i slutten av tenåra og begynnelsen av 20-åra tenkte jeg at

buddhismen var bedre. Jeg dro til Østen, oppsøkte de buddhistiske klostrene og gikk i samtale. Da fant jeg at kristendommen skiller seg sterkt fra buddhismen og andre religioner i at Gud kommer til oss og vil tilgi. Vi trenger ikke å streve for å få det til, sier Bjørka.

Nyordinert 50-åring

Teologistudiet tok han på kortere tid enn vanlig og kokte sammen sitt eget opplegg, studerte både på Menighetsfakultetet og Universitetet før han tok vanlig teologisk embetseksamen. Kjell Bjørka var 50 år da han ble ordinert.

- Jeg trivdes godt med å arbeide med forskning og ha stillinger i skolen, men jeg tror for meg og mange andre er det å skifte arbeid midt i livet til berikelse. En bør ha mulighet til å vokse hele livet, utvikle seg og være kreativ. Det å komme inn i en ny tjeneste har vært kjempespennende, fortsetter han engasjert. Da Kjell Bjørka begynte som prest som 50-åring, var han glad han hadde en allsidig yrkes- og livserfaring bak seg, noe han har glede av i hverdagen. I hele sin yrkeskarriere hadde han lyttet og veiledet.

- Som prest er det viktig å lytte. Både i bønn når man planlegger preken, under prekenen hva tilhørerne gir av respons og i samtaler ved dåp, begravelse og vigsel er det viktig å lytte. Det har livserfaringen lært meg, sier Bjørka.

Berikende

Han synes det å være prest er berikende.

- Jeg ville unne mange med lang livserfaring å gå inn i en slik tjeneste. Ingen dag er lik. Det er ikke sikkert det er like fint for en 25-åring å begynne som prest. I tjenestet møter jeg eldre som har mistet sine enker på 80 år, dåpsfolk i 20-åra. Jeg opplever at det har vært godt og tror at mange ville følt det som en rik tid å begynne som prest etter en annen yrkeserfaring. Jeg begynte p

Kjell Bjørka synes det å være prest er berikende. - Jeg ville unne mange med lang livserfaring å gå inn i en slik tjeneste, sier han.

teologistudiene i slutten av 40-åra. Mange er redde for at de har stivnet i hodet og at det blir tungt å ta fatt på studier. Jeg opplevde det motsatte. Jeg hadde med meg mange problemstillinger fra min livs- og yrkerfaring som gjorde studiene mer interessante, poengterer Bjørka.

Energien på topp

Presteyrket kan nok være krevende. Mange 50-åringer tenker kanskje at de ikke har den samme energien til å stå på som da de var unge?

- På meg virker det som om jeg har vel så mye energi og utholdenhet som mange unge; og større disiplin på ting jeg vil ha gjort. I 20-åra bruker man masse tid på å utvikle ting; man forelsker seg, etablerer familie, har små barn, sier Bjørka. Han synes det er lettere å konsentrere seg om studier og nytt arbeid i hans livsfase. Til nå har Kjell Bjørka vært vikarprest, både i Buskerud, i Nord-Norge, på Vestlandet og på Svalbard.

- Det er en interessant og verdifull erfaring. Jeg har sett ulike menigheter og gått ved siden av prester som har utført tjenesten på ulike måter, sier han og røper at han studerer flittig stillingsannonser for tiden og drømmer om en soknepreststilling i Sør-Norge.

Bønn er grunnleggende

Kjell Bjørka er et friluftsmenneske. - Jeg tenker best når jeg går. Det er da jeg gjør grunnarbeidet. Jeg tar med ting ut i skogen og på fjellet. Kombinerer tenkning, trim og frisk luft - og skriver etterpå. Når en går en tur, blir man mer åpen. Man tenker ikke bare i egne sirkler, men blir også åpen for å ta imot inspirasjon fra Gud, sier Bjørka.

- *Bønnens betydning?*

- Jeg opplever at bønn er helt grunnleggende og selve livsnerven, for det er i forhold til Gud det skal fungere i prestedtjenesten. Man blir avhengig av kontakt med Gud. Men det er viktig å finne en bønneform som passer for meg. Det er mange former for bønn. I hverdagssituasjonen blir et sukk mot Gud en form. Og i gudstjenesten og andaktssituasjonen er det viktig at bønnene blir mine bønner. Det bør ikke bli bare en oppramsing, mener Bjørka. De fleste dager har han en halvtimes stillhet for Gud.

- Det er så viktig. Så ubegripelig. En sterk erfaring av at Gud virkelig er til, sier han.

Et helt menneske

Kjell Bjørka ser flere fordeler med å bli prest midt i livet.

- En har blitt mer kjent med seg selv. Og føler en at en er seg selv; den samme person som i andre yrker. Man er jo forskjellig og oppfører seg forskjellig i ulike sammenhenger, men det er likevel viktig å være seg selv. Viktig å ha med alt fra humor til sinne; være et helt menneske. Jeg tenker at den som er den beste prest, er den som er et helt menneske med alle evner og svakheter, sier Bjørka. Han ser med iver og glød fram mot å gå inn i en soknepreststilling og være en åndelig leder i et lokalsamfunn. Hans mener hovedoppgaven blir å åpne menneskers blikk for det hellige. Bjørka tror at den åndelige og religiøse lengsel er stor i dag, men at mange opplever at kirken er et kjedelig sted.

Framtidas gudstjeneste?

- Jeg synes det er kjempespennende å gå inn og gjøre forandringer og samtidig holde på verdifulle tradisjoner, slik at mennesker kan bruke

kirken og kirkerommet til å møte den hellige Gud. Det viktigste er å lytte. Hva skjer? Hvor er engasjementet? Hvordan kan man samle kreftene? Jeg tror det er mulig igjen å fylle kirkene på søndager, men man må være åpen for å gjøre noe annerledes i en annerledes tid, sier Bjørka.

- *Vil det igjen bli vekkelser i Norge?*

- Jeg har ikke tro på vekkelser slik vi hadde i min barndom, men tro på at folk skal våkne opp. Vi må finne vår vei i vår tid som kirke. Det som er målet er å få folk til å vende seg mot Gud. For de fleste vil det bety å gå mer i kirken. Men også for seg selv å vende seg mot Gud i bønn. Jeg tror at både de som definerer seg som innenfor, utenfor og de som ikke definerer seg med kirken i det hele tatt; alle disse grupper vil finne en ny mening med livet gjennom gudstjenesten, sier Bjørka.

Å fatte det hellige

Han hevder at livet er spennende. Hvorfor?

- Jo, for Gud er ikke en passiv størrelse som ruger langt baki, men Han kommer stadig med overraskelser. Det gjør livet mitt utrolig spennende. Tanke og fornuft har vi fått for å bruke, men så dukker det opp ting fra Gud.

- *Det er mye snakk om lav terskel og høyt under taket i kirken? Du er for det høykirkelige, gå i prosisjon med kors og lys?*

- Jeg tror at den høytidelige formen kan hjelpe mennesker til å fatte det hellige. Men det blir farlig hvis det bare blir en form for formens skyld. Det skal ikke bli kjedelig og stivt. Jeg tror at å bruke prosisjon og lys er å tale på andre måter enn bare med ord. Jeg er ikke glad i lange prekener. Alle ledd i gudstjenesten bør være like viktige - så vi kan bruke alle sansene våre. Å tale bare gjennom ord blir kjedelig. Jeg er svært opptatt av musikk. Kirken er et spennende sted for ungdom som er glad i musikk. Derfor bør vi ta helheten i bruk, både Bach og nye lydbilder er måter å kommunisere på. Kirken skal være et sted der mennesker av i dag møter Gud, sier Bjørka. I motsetning til prester som synes begravelser er det tyngste, ser han muligheter for menighetsbyg-

ging når kirken tar del i sorgen, invitere de etterlatte til gudstjeneste, tenner lys og minnes de som er gått bort.

Ungdom en utfordring

- Hva med ungdommen? Klarer man å få de interessert i kirken?

- Ja, jeg tror det er mulig å skape appetitt på gudstjenesten. Det er viktig å la konfirmantene ta aktiv del og få oppgaver i gudstjenesten. De skal ikke bare sitte som passive tilhørere, men ta ansvar, svarer Bjørka.

- Er gudstjenesten foreldet?

- Noe er godt. Noe ikke så godt. Når flere kjeder seg under gudstjenesten, må man stikke fingeren i

jorda og innse at noe er feil. De siste 30 åra har det skjedd en utvikling. På 70-tallet hadde vi Ola-bukseprestene med gitar; et godt forsøk. I vår tid skal vi være vare; i planleggingen og gjennomføringen, når vi gir opplevelser av det hellige. Vi skal alltid være på søken. Jeg tror det er riktig å møte noe av det fremmede. Jeg er opptatt av lydbildet. Vi skal ikke gå verken i den ene eller andre grøften. I løpet av en måneds gudstjenester skal vi ha hatt et allsidig lydbilde. Vi skal ikke gjemme bort salmeskatten og orgelmusikken, men den skal ikke være enerådende. Vi skal også ha et lydbilde fra hverdagen. Det er fint å ta det inn i

høymessen. Jeg liker ikke så godt særgudstjenester for eldre, barn og ungdom. Noen ganger er det riktig å gjøre det for å prøve ut ting, men være rask med å prøve det ut i høymessa. Gudstjenesten skal likevel ikke bli fremmed for de som er glad i den. Jeg har opplevd når jeg gjør noe utradisjonelt at mange trofaste kirkegjengere blir takknemlige, understreker Bjørka. Han oppsummerer sin oppgave som prest slik: «Å hjelpe mennesker med å se glede og mening i tilværelsen. Vi skal være åpen for å ta imot mennesker med ulike tanker. Men ikke ta bort mysteriet - opplevelsen av at Gud er hellig...»

Hver dag er en sjelden gave – ta vare på dagen i dag

*Hver dag trenger jeg å kjenne at Du er nær.
La deg Jesus, få betjene mitt indre med liv og styrke.
Der i din nærhet finner jeg ro og tro
til de mange utfordringer dagen vil gi.
Jeg søker Deg og finner Deg.
Velkommen i mitt liv i dag.*

*Hver dag trenger jeg å lytte til ditt ord.
Den indre stemme - Din røst - ditt Ord.
Når Den Hellige Ånd lærer meg Din vei, får jeg styrke og tro.
Ditt Ord er sannhet - det aldri rokkes kan.
Det du har sagt står evig fast.
Derfor lytter, leser og hviler jeg i ditt ord.*

*Hver dag jeg minner meg selv om Nåden og Rettferdigheten.
Takk at jeg alltid får del i den kjærligheten.
Ikke mitt eget stress og jag.
Ikke følelsen av fordømmelse for at jeg ikke finner alle svar.
Men, i skyggen av Korset på høyden er liv i dag.
Jeg tar imot Din Nåde og rettferdighetens glede og frihet.*

Takk, Jesus at du er med i dag!

(Egil Nerhoode)

Mørke fredsduer ...

Mørke fredsduer. De var over Den himmelske freds plass under massakren i 1989, over Betlehem under nyttårsfeiringen. De er der fordi vi skalter og valter med alt levende, og når vi truer verdensfreden.

Fredsduene fløy over Den himmelske freds plass da tusenvis mistet livet i 1989. De ble sluppet over Jerusalem da kristenhetens tredje årtusen ble innledet. De kaster seg over matsmulene en kald vinterdag, kirkens symbol på Den Hellige Ånd.

• tekst: Eli Bondlid Sund

foto: Øystein Sund

De er vakre, fargeglinsende og et symbol på fred og Den hellige ånd, men likevel forhatte og står på lista over skadedyr som må bekjempes. Men vi må aldri glemme at duene som fyller parker og torv til glede for noen og forargelse for andre, er der på grunn av menneskehetens feilgrep. Vi skalter og valter med alt levende, like mye som vi truer verdensfreden.

Den himmelske freds plass

Duer gir assosiasjoner. Et vakkert symbol. Myriader av duer kretser over Den himmelske freds plass i Kina. Da Folkerepublikken Kina med tunge våpen og et endeløst folkehav i parade, feiret sitt 50-årsjubileum den 1. oktober 99. Fredsduene var også der under studen-

topprøret natt til søndag 4.juni 1989, da stridsvogner, panserbiler og lastebiler med titusener av soldater brøytet seg fram gjennom folkemassene. De som sto i veien ble drept. På det meste deltok det nærmere to millioner mennesker, og kravene var frihet, demokrati og pressefrihet. Kinas ledere hevdet først at 300 mennesker ble drept da hæren rykket inn i Beijing, men reduserte senere tallet til null. Kinas Røde Kors opplyste at 2600 ble drept og at 10 000 sårede var fraktet til sykehus. Massearrestasjoner og henrettelser fulgte.

Fredsduer i Betlehem

Da over 50.000 merntesker feiret nyttår ute i Betlehems gater, ble to tusen fredsduer sluppet til himmels i Betlehem da kristenhetens tredje årtusen ble innledet år 2000. Duene fløy til værs til tonene av Pink Floyd og knitringen av fyrverkeri på Krybbeplassen og over Fødselskirken. Det var strenge sikkerhetstiltak i den palestinsk-styrte byen der Jesus ble født, kunne Aftenposten melde da et nytt årtusen begynte.

Skadedyr

- Det er dueslippene, når duer kom-

mer på avveier og slår seg ned hvor de kan finne mat, som er årsaken til de enorme duebestandene i byene, sier dueoppdrettere. I flere kommuner står duer på skadedyrkontrollens liste over nødvendig smittevernarbeidet. Papegøyesyke er en av flere sykdommer som kan overføres til mennesker. Papegøyesyken har sitt navn fra de vanligste smitekildene som er papegøyer, undulater og duer. Dyrevernerne mener at smittefare er sterkt overdrevet. Enkelte gjør en stor innsats med å bygge duetårn, mate duer og hente inn syke fugler. De betaler veterinærregninga av egen lomme.

Kristent symbol

Duen har fra kirkens begynnelse vært et symbol på Den Hellige Ånd. Døperen Johannes så at Den Hellige Ånd kom over Jesus i form av en due. Og Jesus sier i Matt.10, 16: «Se, jeg sender eder som får midt iblandt ulver; vær derfor kloke som slanger og enfoldige som duer!» Duene på Den himmelske freds plass og over Betlehem er som Gud selv. Han steg ned til de svakeste og er der når vi kjemper for fred, selv om håpet og mange av duene er mørke.

 <p>Modum Begravelsesbyrå Buskerud Begravnings AS</p>	<p>Vikersundgt · 3370 Vikersund Tlf. 32 78 74 20</p>	 <p>ALVSBYHUS 3370 Vikersund · Tlf.: 32 78 33 55</p>
<p>ÅMOT Gull OG Sølv A/S 3340 ÅMOT TLF. 32 78 42 41</p>	 <p>MENY Åmotsenteret 3340 Åmot - Telefon 32 78 59 90</p>	 <p>OPTIKERN ÅMOT BRILLER & KONTAKTLINSER ÅMOTSENTERET · 3340 ÅMOT · TLF. 32 78 50 52</p>
 <p>MODUM KABEL-TV AS Steinbru, pb. 29, 3341 Åmot Tlf. 32 78 46 40 Fax 32 78 58 90</p>	<p>Buskerud trevare Nordbråten, 3340 Åmot Tlf.: 32 78 48 55 Spesialinnredninger</p>	<p><i>stor Møte</i> WILHELMINES (TIDL. ASTRID LIENG) WILHELMINES AS, 3370 VIKERSUND · TLF. 32 78 70 23</p>
 <p>Kronasko EURO SKO Vikersund · Tlf. 32 78 71 01</p>	<p>IVAR'S expert ELEKTRO Tlf. 32 78 29 50</p>	 <p>LITT AV HVERT HÅNDRBEID OG HOBBY Åmotsenteret – Tlf. 32 78 55 68</p>
<p>VA-RA ✓ Regnskapsservice Strandgata, 3340 Åmot · Tlf. 32 78 46 99 · Fax 32 78 57 47</p>	<p>Brødr. Løver </p>	<p>Mat til alle anledninger! I våre selskapslokaler eller privat. <i>Kongsfoss Pensjonat</i> Tlf. 32 78 43 46</p>
<p>BACHE MØBEL AS 3340 Åmot · Telf. 32 78 40 11 · Fax 32 78 53 44</p>	<p>Stoff-Idé Sanni Ramberg 3371 Vikersund Tlf. 32 78 85 90</p>	<p> Gjensidige NOR-Modum Tlf. 32 78 31 63</p>
<p> Modum Sparebank Tlf. 32 78 19 00</p>	<p>elite/foto Åmotsenteret Vikersund Tlf.: 32 78 56 53 Tlf.: 32 78 80 55</p> <p>Åpningstider: Åmot - 9-19 (15) Vikersund - 9-16.30 (14)</p>	<p>Geithus Texacostasjon 3360 Geithus, Tlf. 32 78 03 30 Velkommen til skånsom bilvask uten børster. </p>
<p>Moderne 33-rørs solarium – 10 min. kr. 10,- Geithus Fysikalske Institutt Tlf: 32 78 10 15</p>	<p>Modum Bads Nervesanatorium 3370 Vikersund</p>	<p>FEMINA Hønefoss 32 12 14 67 Vikersund 32 78 78 11 DAME OG HERREFRISØR</p>
<p>ÅMOT APOTEK 3340 Åmot Tlf. 32 78 51 00</p>	<p>Hovde prosjektering as Rådgivende ingeniør Postboks 105, 3371 Vikersund Tlf. 32 78 81 33 Fax. 32 78 82 07</p>	<p>Modum Naturmedisinske Senter Tlf: 32 78 47 00</p>
<p>Frydenberg Opptreningscenter Tlf. 32 78 79 11 - 3370 Vikersund</p>	<p>VIKERSUND REGNSKAPSENTRAL AS AUTORISERT REGNSKAPSFØRERSKAP Postboks 119, 3371 Vikersund </p>	<p> Vikersund Kurbad A/S Opptreningsinstitusjon Tlf. 32 78 15 00</p>
<p> GRØTERUD BYGGSERVICE A.S 3370 Vikersund Tlf. 32 78 24 00 Mobiltlf. 94 13 82 43</p>	<p>Dybendal Bygg as Tømremester 3360 Geithus - Tlf. 32 78 04 75 Mob. 91 17 67 50 - 94 19 72 95</p>	<p>WOLD & BORGENSEN A/S Bilverksted - Bensinstasjon - Bilutleie Biloppføring - Bilakkøring - Storkiosk Tlf: 32 78 48 44 3340 Åmot - MODUM Døgnvakt: 94 21 43 15</p>
<p>J. & A. Rosenlund Rørleggerforretning Tlf. 32 78 95 95 · 3340 Åmot</p>	<p>Børre Bjertnæs Renovasjon Snarum, 3370 Vikersund Tlf. 32 78 28 48 - Mobiltlf. 94 19 81 06</p>	<p>Wahls MØBELFORRETNING A/S VIKERSUND · TLF.: 78 72 70</p>
<p>MODUM SÅPE ENGROS Grøterudveien, 3370 Vikersund</p>	<p> NYGÅRD SPORT AS Strandgata · 3340 Åmot Tlf. 32 78 41 18 · Fax 32 78 59 09</p>	<p> BERGAN SMIE OG VERKSTED Tlf: 32 78 41 09</p>
<p>MODUM SÅPE ENGROS Grøterudveien, 3370 Vikersund</p>	<p>E:elfag Krøderen Elektro AS 3340 Åmot · 32 78 55 11</p>	<p> GJENSIDIGE MODUM, SIGDAL OG KRØDSHERAD forsikring BRANNKASSE Tlf. 32 78 79 66</p>
<p>ÅSHEIM Bakeri Gustadmoen · 3360 Geithus · Tlf. 32 78 42 22</p>	<p>INTEROPTIK Optiker Weggersen 3370 Vikersund, Tlf. 32 78 88 99</p>	<p> Lauritzen 3370 Vikersund BOKHANDEL Tlf.: 32 78 88 50 (Tidligere Frøyshov Bok og Papir) Fax: 32 78 88 90</p>

Engelen på Vestre Spone

Like utenfor kapellet på Vestre Spone står en engel og skuer utover kirkegården - et sted med mye sorg og mange skjebner. En grå høstdag når regnet pøser ned, ser det ut som om engelen gråter: Han feller store tårer. En frostkald morgen i romjula mens trærne står med hvite snøkrystaller og sola sender sine varme stråler gjennom et tett skydekke, er det vinterens krefter som har satt sitt preg på engelen. Det blir et vakert symbol på hvordan Gud trøster oss i alle livets situasjoner. Også når vi møter sorg og lidelse i livet og det er mye vi ikke forstår, har ikke Gud forlatt oss selv om det føles slik. (foto: Eli Bondlid Sund)

Salmenes bok 23: «Om jeg enn skulle vandre i dødsskyggens dal, frykter jeg ikke for vondt; for du er med meg, din kjepp og din stav de trøster meg».

Jesaias 66, 13: «For som en mor trøster sitt barn, således vil jeg trøste dere...»

Slekters gang

Døde

Modumheimen:

10.01 Harald Fjeld

Åmot kirke:

11.01 Bjarne Hoen

Gulsrud kirke:

13.01 Johan T. Bråthen

Heggen:

15.09 Borghild Ingeborg Brustad

06.11 Gunvor Alice Nilsen

24.11 Solveig Hovland

01.12 Johan Henry Braathen

08.12 Karl Richard Holm

09.12 Jan Spone

10.12 Agnes Kristine Nilsen

08.01 Marianne Belgum

11.01 Dagmar Riise Skaalien

12.01 Petter Marinius Moen

14.01 Magne Standnes

Vigde

Heggen:

22.12 Heidi Aasheim og
Sven Øderaa Bjørnstad

29.12 Hanne Jeanette Brostigen Flata
og Odd Erik Magnussen

Rud:

19.01 Natalia Tsvetkova og
Jørgen Kjemperud

Døpte

Heggen:

07.10 Kim Erik Lund Bekken

07.10 Maria Valentina Lauvsnes

14.10 Anniken Stryken

16.12 Erlend Strand Berntsen

16.12 Sine Kleiv

26.12 Karoine Torve Thon

26.12 Einar Andreas Skinstad

13.01 Victoria Bunæs Hansen

13.01 Sanna Berget

20.01 Kristian Liodden

Nykirke:

Åmot kirke

23.09 Mina Kjerkol Tandberg

07.10 Steffen Kjennerud Lobben

09.12 Kristian Halvorsen

23.12 Stina Reistad Varsla

Snarum:

28.10 Endre Kristoffersen

Vestre Spone:

28.10 Endre Korsbøen

Returadresse:
Modum menighetsblad
Kapellveien
3340 Åmot

Gudstjenester

Gudstjenesten begynner kl. 11 når ikke annet tidspunkt er angitt. Ved gudstjenestene på Vikersund menighets-senter, i Olavskirken og i Åmot kirke er det søndagsskole. Se også annonser i lokalavisene.

10. februar 2002. Søndag før faste Joh. 12,24 – 33

Heggen kl.11.00 - Løvik
Åmot kl.18.00 - Liodden
NB! Merk tiden
Vikersund kl.19.00 – 13. februar
Askeonsdag

17. februar 2002. 1. søn i faste Ef. 6,10 – 18

Rud kl.10.00 –
Åmot kl.11.00 – P.A.Dahl
Snarum kl.12.00 – Moviken

24. februar 2002. 2. søn i faste Luk 7,36 – 50

Heggen kl.11.00 –
Nykirke kl.11.00 - Liodden
Vestre Spone kl.17.00 – Moviken

3. mars 2002. 3. søn. i faste Luk. 4, 31 - 37

Vikersund kl.10.00 – Løvik
Åmot kl.11.00 – Liodden
Snarum kl.12.00 – Moviken

10. mars 2002. 4. søn. i faste 2. Mos. 16, 11 - 18

Heggen kl.11.00 – Løvik
Vaaraan kl.17.00 –
Åmot kl.11.00 – Liodden

17. mars 2002. Maria budskapsdag Luk 1, 46 - 55

Vikersund kl.10.00 – Moviken
Gulsrud kl.17.00 –
Åmot kl.11.00 – P.A. Dahl og
Liodden
Åmot kl.19.00 – Tro og lys

24. mars 2002. Palmesøndag

Joh. 12, 12 - 24
Heggen kl.11.00 –
Nykirke kl.11.00 – Liodden
Snarum kl.19.00 – Moviken

28. mars 2002. Skjærtorsdag

Joh. 13, 1 - 15
Heggen kl.11.00 – Moviken
Nykirke kl.19.00

29. mars 2002. Langfredag

Mark. 14, 26 – 15,37
Vikersund kl.10.00 – Liodden
Vestre Spone kl.12.00 – Liodden

31. mars 2002. Påskedag

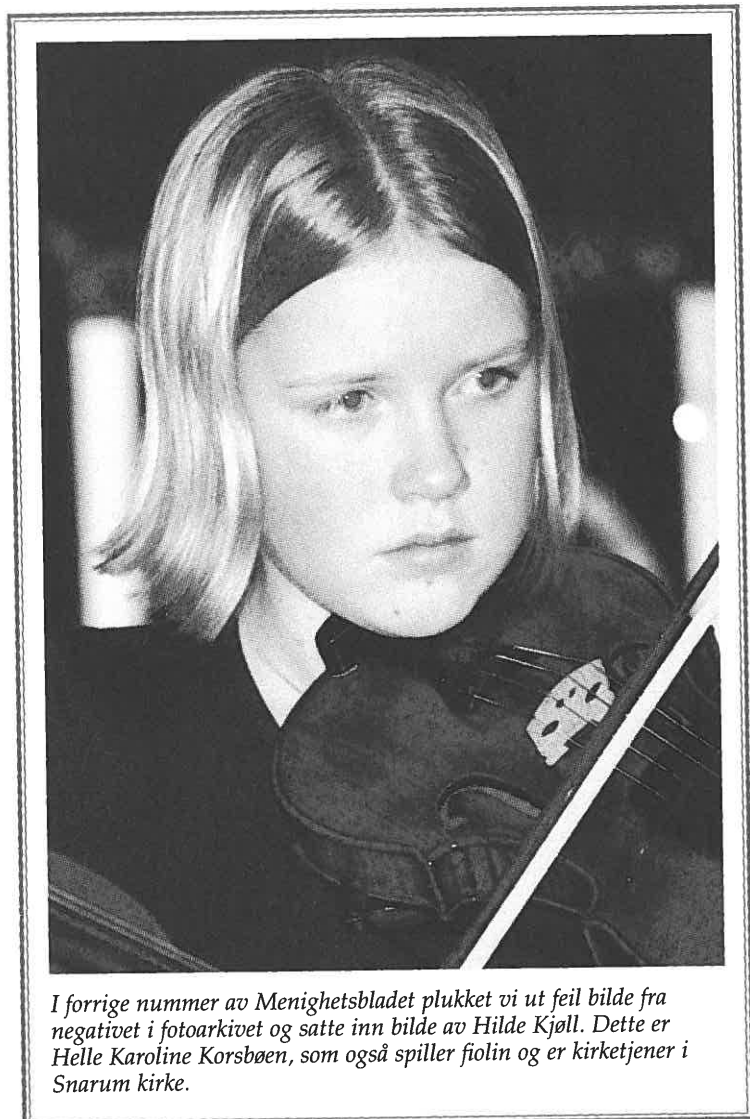
Joh. 20, 1 - 20
Heggen kl.11.00 –
Åmot kl.11.00 – P.A. Dahl

1. april 2002. 2. påskedag

Joh. 20, 11 - 18
Åmot kl.11.00 – P.A. Dahl
Snarum kl.18.00. Påsken i ord
og toner.
Liodden og Moviken

*For nærmere orientering om
arrangementer i Modum sokn vises
det til kunngjøring i lokalaviser og
vår internettside:*

www.modumkirke.no

I forrige nummer av Menighetsbladet plukket vi ut feil bilde fra negativet i fotoarkivet og satte inn bilde av Hilde Kjøll. Dette er Helle Karoline Korsbøen, som også spiller fiolin og er kirketjener i Snarum kirke.